

Vad ska vi egentligen syssla med?

En gång samlade Jesus sina medarbetare för att ge dem ett viktigt uppdrag: - *Gå ut i hela världen och gör alla folk till mina lärjungar.*

Snart sätter de igång med arbetet, med liv och lust. Snart brinner väckelsens eld i många hjärtan och i många städer, ja länder. *"Vid denna tid, då lärjungarnas antal ständigt växte, började de grekisktalande judarna klaga över att de infödda judarna åsidosatte deras änkor vid den dagliga utspisningen. (Apg 6:1)*

Alltså tillsätter apostlarna en kommitté för att lösa frågan. I 14 dagar är sedan allt frid och fröjd och evangeliet fortsätter sitt segertåg ut över världen. Då träder en delegation turkisktalande änkor från Mindre Asien fram med förslaget att det minsann inte skulle vara så dumt att någon gång också få finna lite god ost från hemprovinsen Frygien på bordet. För att kunna bemöta detta önskemål tillsätts en inköpsansvarig med uppgift att besöka provinsen Frygien för att hämta hem dylik ost. Efter några dagar får apostlarna ännu ett besök, denna gång från den spansktalande gruppen i församlingen som vill framföra ett klagomål på den frygiska osten som på intet sätt sägs hålla samma kvalité som den rökta katalanska skinkan. Apostlarna som nu känner sig alltmer pressade av dessa bespisingsgöromål lovar att så snart som möjligt skaffa fram katalansk skinka till frukostbordet.

Några dagar därefter begär en delegation hebreisktalande kristna att få säga sitt. De påpekar att skinka kommer från bakkdelen på en gris, vilket är ett orent djur och olämpligt som föda. Det uppstår med detta en livlig diskussion mellan den judekristna och den hednakristna falangen som hotar att splittra kyrkan i två stora delar. Den mer liberala falangen, *"Den Katalanska Skinkans Vänner"*, anklagar den konservativa grupperingen, *"Den Frygiska Ostens Brödraskap"* för att vara *"lagisk och religiöst trångsynt"*. Den konservativa sidan svarar med att kalla den liberala gruppen *"förvärldsligad"* och *"avfällig"*.

Alltså måste apostlarna avbryta sitt missionerande för att komma samman i Jerusalem för överläggningar. Diskussionens vågor går höga. Vad får man egentligen äta? Vad får man ha på sig för kläder? Vilken frisyra är den mest rättrogna?

Efter veckor av samtal, studier, undersökningar och överläggningar kommer apostlarna fram till en uppsjö av beslut och riktlinjer.

Nu uppstår en ny fråga: Hur ska denna information kunna nå ut till alla församlingar? Av den orsaken beslutar man sig för att starta ett bokförlag. Och för detta inköpa en särskild fastighet. Som måste inredas. Varför man tillsätter ett inredningsråd med uppgift att iordningsställa allt på bästa sätt.

Vid det laget ber de arabisktalande snickarna att få föreslå att den nyinköpta fastigheten och det viktiga bokförlaget lämpligen borde inredas enligt den smakfulla gamla arabiska traditionen...

Så länge kyrkan har funnits har den fått kämpa med att inte förlora fokus. Tusentals små viktiga frågor vill ta oss från den allra viktigaste. Jesus hjälper oss att ställa in skärpan: *"Viktigast är detta: Hör, Israel, Herren, vår Gud, är den ende Herren, och du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.*

Sedan kommer detta: Du skall älska din nästa som dig själv. Något större bud än dessa finns inte." (Mark 12)

"Herre, gör slut på detta tumult, som oroar min själ, och kom dit in med din frid. Du är min enda tröst." (Thomas a Kempis, 1380-1471)